

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 2002

N:o 54—60

SISÄLLYS

N:o	Sivu
54 Laki Latinalaisen Amerikan sijoitusyhtiön perustamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	185
55 Laki alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain muuttamisesta	186
56 Valtioneuvoston asetus eräistä energiataloudellisista avustuksista	192
57 Sisäasiainministeriön asetus rahanpesun estämiseen ja selvittämiseen liittyvästä tehostetusta tunnistamisvelvollisuudesta, huolellisuusvelvollisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta	194
58 Valtiovarainministeriön asetus JHTT-tutkintoon vaadittavista opinnoista annetun valtiovarainministeriön päätöksen 8 §:n muuttamisesta	197
59 Puolustusministeriön asetus puolustustarvikkeiden maastaviennistä ja kauttakuljetuksesta annetun asetuksen täytäntöönpanosta annetun puolustusministeriön päätöksen 1 §:n muuttamisesta	198
60 Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2001 emolehmäpalkkion ennakoiden maksatuksesta	199

N:o 54

Laki

Latinalaisen Amerikan sijoitusyhtiön perustamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty perustuslain 95 §:n 2 momentissa määrätyllä tavalla, säädetään:

1 §
Washington D.C:ssä 19 päivänä marraskuuta 1984 Amerikan välisen investointiyhtiön perustamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa tasavallan presidentin asetuksella.

3 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Satu Hassi*

HE 175/2001
UaVM 16/2001
EV 206/2001

N:o 55

L a k i**alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan alusturvallisuuden valvonnasta 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (370/1995) 2 ja 19 §, sellaisena kuin niistä on 19 § laissa 1251/1997, sekä *lisätään* lakiin uusi 4 a luku seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *alusturvallisuudella* aluksen merikelpoisuutta, aluksen turvallista käyttöä ja turvalliseen käyttöön liittyviä johtamisjärjestelyjä, laivanisännän turvallisuusjohtamisjärjestelmää sekä aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemistä;

2) *kotimaan liikenteellä* liikennettä kotimaan satamien välillä sekä risteilyalusliikennettä, jossa alus lähtee suomalaisesta satamasta ja palaa takaisin suomalaiseen satamaan;

3) *laivanisännällä* sellaista aluksen omistajaa tai koko aluksen vuokraajaa, joka joko yksinään tai yhdessä toisten henkilöiden kanssa käyttää tosiasiallista määräämisvaltaa aluksen alusturvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä; laivanisäntään rinnastetaan tässä laissa sellainen henkilö, joka sopimuksen

perusteella tai muutoin tosiasiallisesti hoitaa aluksen alusturvallisuuteen liittyviä kysymyksiä;

4) *tarkastusdirektiivillä* pakollisesta katsastusjärjestelmästä säännöllisen ro-ro-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisen harjoittamisen varmistamiseksi annettua neuvoston direktiiviä 1999/35/EY;

5) *SOLAS-yleissopimuksella* vuoden 1974 kansainvälistä yleissopimusta ihmishengen turvallisuudesta merellä (SopS 11/1981), sellaisena kuin se on 29 päivänä huhtikuuta 1999;

6) *non-SOLAS-direktiivillä* matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä annettua neuvoston direktiiviä 98/18/EY;

7) *ro-ro-matkustaja-aluksella* meriliikenteeseen yli 12 matkustajalle tarkoitettua matkustaja-alusta, joka on suunniteltu siten, että maantie- tai raideajoneuvojen ajokuormausta ja -purkaminen on mahdollista;

HE 205/2001
 LiVM 13/2001
 EV 198/2001

Neuvoston direktiivi 1999/35/EY (31999L0035); EYVL N:o L 138, 1.6.1999, s. 1

8) *suurnopeusmatkustaja-aluksella* SOLAS-yleissopimuksen X luvun 1 säännössä määriteltyä suurnopeusalusta, joka kuljettaa enemmän kuin 12 matkustajaa;

9) *matkustajalla* jokaista muuta henkilöä kuin:

a) aluksen päällikköä ja laivaväkeen kuuluvia tai muita missä ominaisuudessa tahansa alukseen toimeen otettuja tai siinä aluksen lukuun työskenteleviä henkilöitä; ja

b) alle vuoden ikäisiä lapsia;

10) *suurnopeusalussäännöstöllä* suurnopeusalusten kansainvälistä turvallisuussäännöstöä, joka sisältyy Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) meriturvallisuuskomitean 20 päivänä toukokuuta 1994 antamaan päätöslauselmaan MSC.36 (63), sellaisena kuin se on 29 päivänä huhtikuuta 1999;

11) *säännöllisellä liikennöinnillä* sarjaa aluksella tehtäviä matkoja, joilla hoidetaan kahden tai useamman saman sataman välistä liikennettä, tai sarjaa matkoja, jotka alkavat samasta satamasta kuin mihin ne päättyvät ilman, että alus käy välillä muussa satamassa, joko julkaistun aikataulun mukaisesti tai niin säännöllisesti tai usein, että matkoista muodostuu tunnistettavissa oleva järjestelmällinen sarja;

12) *todistuskirjoilla*:

a) kansainvälisillä matkoilla liikennöivien ro-ro-matkustaja-alusten ja suurnopeusmatkustaja-alusten osalta SOLAS-yleissopimuksen nojalla annettuja turvallisuuskirjoja sekä asianmukaisia varusteluetteloita ja tarvittaessa vapautuskirjoja ja liikennöintilupia; sekä

b) kotimaan matkoilla liikennöivien ro-ro-matkustaja-alusten ja suurnopeusmatkustaja-alusten osalta non-SOLAS-direktiivin mukaisesti annettuja turvallisuuskirjoja sekä asianmukaisia varusteluetteloita ja tarvittaessa vapautuskirjoja ja liikennöintilupia;

13) *vapautuskirjalla* SOLAS-yleissopimuksen I luvun osan B 12 säännön a kohdan vi alakohdan nojalla annettua todistuskirjaa;

14) *lippuvaltion hallinnolla* sen valtion toimivaltaisia viranomaisia, jonka lipun alla ro-ro-matkustaja-aluksella tai suurnopeusmatkustaja-aluksella on oikeus purjehtia;

15) *isäntävaltiolla* Euroopan yhteisön jäsenvaltiota, jonka satamaan tai satamasta ro-ro-matkustaja-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus harjoittaa säännöllistä liikennettä;

16) *kansainvälisellä matkalla* merimatkaa Suomen satamasta Suomen ulkopuolella olevaan satamaan tai päinvastoin;

17) *kotimaan matkalla* matkaa merialueilla Suomen satamasta samaan tai toiseen Suomen satamaan;

18) *luokituslaitosdirektiivillä* alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista annettua neuvoston direktiiviä 94/57/EY, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 97/58/EY;

19) *hyväksytyllä laitoksella* laitosta, joka on hyväksytty luokituslaitosdirektiivin 4 artiklan mukaisesti;

20) *pätevällä tarkastajalla* virkamiestä tai muuta henkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on asianmukaisesti valtuuttanut suorittamaan todistuskirjojen myöntämiseen liittyviä katsastuksia ja tarkastuksia ja joka täyttää tarkastusdirektiivin liitteessä V tarkemmin esitetyt pätevyyttä ja riippumattomuutta koskevat vaatimukset.

4 a luku

Säännöllisen ro-ro-matkustaja-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisuuden varmistaminen

17 a §

Luvun soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan ro-ro-matkustaja-aluksiin ja suurnopeusmatkustaja-aluksiin, jotka liikennöivät säännöllisesti Suomen satamaan tai satamasta.

Tätä lukua ei kuitenkaan sovelleta sellaisiin 1 momentissa tarkoitettuihin aluksiin, jotka liikennöivät pelkästään eräiden kotimaan matkoilla liikennöivien matkustaja-alusten turvallisuudesta annetun asetuksen (1307/1999) 5 §:ssä tarkoitetun B-, C- tai D-luokan aluella taikka Suomen sisävesillä.

17 b §

Perustarkastukset aluksilla

Ennen säännöllisen liikennöinnin aloittamista ro-ro-matkustaja-aluksella tai suurno-

peusmatkustaja-aluksella valvontaviranomaisen on tarkastettava, että alus täyttää seuraavat vaatimukset:

1) sillä on lippuvaltion hallinnon tai sen puolesta toimivan hyväksytyt laitoksen myöntämät voimassa olevat todistuskirjat;

2) se on katsastettu todistuskirjojen myöntämistä varten yhdenmukaistetussa katsastus- ja todistuskirjojen myöntämisyjärjestelmässä noudatettavista katsastusohjeista annetun Kansainvälisen merenkulkujärjestön yleiskokouksen päätöslauselman A.746(18) liitteessä olevien soveltuvien menettelyjen ja ohjeiden mukaisesti, sellaisina kuin ne olivat 29 päivänä huhtikuuta 1999, tai muiden vastaavien menettelyjen mukaisesti;

3) se on hyväksytyt laitoksen säännöissä tai lippuvaltion hallinnon samanarvoisiksi hyväksymissä säännöissä täsmennettyjen luokitusvaatimusten mukainen rungon, koneiston sekä sähkö- ja hallintalaitteiden rakentamisen ja kunnossapidon osalta;

4) se on varustettu matkatietojen tallentimella.

Lisäksi on tarkastettava, että suomalainen ro-ro-matkustaja-alus ja muun sopimusvaltion lipun alla purjehtiva ro-ro-matkustaja-alus on määrättyjen Luoteis-Euroopan ja Itämeren satamien välillä tapahtuvassa tai näihin satamiin tai näistä satamista suuntautuvassa säännöllisessä kansainvälisessä reitiliikenteessä liikennöivien ro-ro-matkustaja-alusten vakavuuden erityisvaatimuksista tehdyn sopimuksen (SopS 20/1997) vaatimusten mukainen.

17 c §

Perustarkastukset laivanisäntien ja lippuvaltioiden osalta

Ennen säännöllisen liikennöinnin aloittamista valvontaviranomaisen on tarkastettava, että laivanisännät, jotka harjoittavat tai aikovat harjoittaa säännöllistä liikennöintiä ro-ro-matkustaja-aluksella tai suurnopeusmatkustaja-aluksella, toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta tarkastusdirektiivin liitteen I mukaisia erityisvaatimuksia ja tämän lain 17 b §:n säännöksiä noudatetaan.

Valvontaviranomaisen on tarkastettava myös, että laivanisännät suostuvat etukäteen siihen, että isäntävaltiot ja sellaiset muut

Euroopan yhteisön jäsenvaltiot, joita asia merkittävässä määrin koskee, saavat suorittaa merellä sattuneiden onnettomuuksien tai vaaratilanteiden tutkinnan, osallistua siihen täysipainoisesti tai toimia yhteistyössä tässä tutkinnassa tarkastusdirektiivin 12 artiklan mukaisesti. Niin ikään valvontaviranomaisen on tarkastettava, että laivanisännät antavat sen käyttöön tällaisessa onnettomuudessa tai vaaratilanteessa osallisena olleen aluksensa matkatietojen tallentimesta saatavat tiedot.

Lisäksi valvontaviranomaisen on tarkastettava, että muun kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltion lipun alla purjehtivan ro-ro-matkustaja-aluksen ja suurnopeusmatkustaja-aluksen lippuvaltio on hyväksynyt laivanisännän sitoumuksen täyttää 1 ja 2 momentin vaatimukset.

17 d §

Eriyiset perustarkastukset

Ennen säännöllisen liikennöinnin aloittamista valvontaviranomaisen on suoritettava tarkastusdirektiivin liitteiden I ja III mukainen erityinen perustarkastus sen varmistamiseksi, että ro-ro-matkustaja-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus täyttää säännöllisen liikennöinnin turvallista harjoittamista koskevat vaatimukset.

Valvontaviranomaisen on asetettava tarkastuksen suorittamiselle määräaika, joka on enintään yhden kuukauden kuluttua 17 b ja 17 c §:ssä tarkoitettujen perustarkastusten päätökseen saattamiseen tarvittavien todisteiden vastaanottamisesta.

17 e §

Eriyissäännöksiä tarkastuksista

Jos tässä luvussa tarkoitettuun liikennöintiin verrattavaa liikennöintiä muualla harjoitettavalla ro-ro-matkustaja-aluksella tai suurnopeusmatkustaja-aluksella aiotaan aloittaa tässä luvussa tarkoitettu liikennöinti Suomen satamaan tai satamasta, valvontaviranomaisen on otettava mahdollisimman suuressa määrin huomioon kyseiselle alukselle aikaisempaa säännöllistä liikennöintiä varten suoritettut perustarkastukset ja erityiset perustarkastukset

set. Jos valvontaviranomainen hyväksyy nämä aikaisemmin suoritettut tarkastukset ja ne soveltuvat uusiin liikennöintiolosuhteisiin, ei sen tarvitse soveltaa 17 b—17 d §:ää ennen uuden liikennöinnin aloittamista.

Jos ro-ro-matkustaja-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus, joka harjoittaa tässä luvussa tarkoitettua säännöllistä liikennöintiä Suomen satamasta tai satamaan, siirretään harjoittamaan säännöllistä liikennöintiä uudelle reitille ja jos valvontaviranomainen ja muut isäntävaltiot katsovat, että aluksen uuden reitin ominaisuudet ovat samanlaiset kuin entisen ja että alus täyttää kaikki kyseisen liikennöinnin turvallista harjoittamista koskevat vaatimukset, ei 17 b—17 d §:ää tarvitse soveltaa. Valvontaviranomainen voi laivanisännän pyynnöstä vahvistaa etukäteen, että se pitää reittien ominaisuuksia samanlaisina.

Valvontaviranomainen voi sallia, että ro-ro-matkustaja-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus odottamattomien olosuhteiden vuoksi korvataan pikaisesti toisella liikennepalvelujen jatkumisen turvaamiseksi, vaikkei 1 ja 2 momenttia voida soveltaa, jos asiakirjojen ja aluksen silmämääräinen tarkastus eivät anna aihetta epäillä liikennöinnin harjoittamisen turvallisuutta. Valvontaviranomaisen on tällöin saatettava 17 b—17 d §:ssä tarkoitettut tarkastukset päätökseen kuukauden kuluessa korvaamisesta.

17 f §

Säännölliset erityistarkastukset ja muut tarkastukset

Valvontaviranomaisen on kerran 12 kuukaudessa tehtävä ro-ro-matkustaja-alukselle tai suurnopeusmatkustaja-alukselle tarkastusdirektiivin liitteen III mukainen erityistarkastus sekä säännöllisen liikennöinnin kuluessa tarkastus, jossa tarkastetaan riittävä määrä tarkastusdirektiivin liitteissä I, III ja IV tarkoitetuista seikoista sen varmistamiseksi, että alus täyttää kaikki liikennöinnin turvallista harjoittamista koskevat vaatimukset.

Valvontaviranomaisen on suoritettava erityistarkastus tarkastusdirektiivin liitteen III mukaisesti joka kerta, kun ro-ro-matkustaja-alukselle tai suurnopeusmatkustaja-alukselle tehdään huomattavia korjaus-, muutos- tai

muuntamistöitä tai kun aluksen laivanisäntä tai lippu vaihtuu tai kun alus siirretään toiseen luokkaan. Alus voidaan kuitenkin vapauttaa tässä momentissa säädetystä erityistarkastuksesta, kun aluksen laivanisäntä tai lippu vaihtuu tai kun alus siirretään toiseen luokkaan, jos vaihto tai siirto ei vaikuta aluksen turvalliseen liikennöintiin ottaen huomioon alukselle aiemmin tehdyt tarkastukset.

Jos 1 momentissa tarkoitetuissa tarkastuksissa ilmenee tämän luvun vaatimuksiin liittyviä puutteita, jotka antavat aihetta liikennöinnin estämiseen, laivanisännän on korvattava kaikki tarkastuksiin liittyvät kustannukset.

17 g §

Yhteistoiminta isäntävaltioiden ja aluksen lippuvaltion kesken

Valvontaviranomaisen on tätä lukua soveltaessaan toimittava yhteistyössä säännöllistä liikennöintiä harjoittavan ro-ro-matkustaja-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen muun isäntävaltion hallinnon sekä, jos alus ei ole suomalainen, sen lippuvaltion hallinnon kanssa.

Valvontaviranomaisen myöntämän tai tunnustaman vapautuskirjan asianmukaisuutta koskeva mahdollinen erimielisyys on ratkaistava ennen erityisen perustarkastuksen suorittamista.

Ulkomaisen suurnopeusmatkustaja-aluksen osalta valvontaviranomaisen on varmistettava, että lippuvaltio ottaa huomioon ihmishenkien, luonnonvarojen ja rannikolla tapahtuvan toiminnan suojelemiseksi annetut Suomen liikennöintirajoitukset ennen suurnopeussäännösten mukaisen liikennöintiluvan myöntämistä suurnopeusalukselle.

17 h §

Liikennöinnin estäminen

Jollei 2 momentissa toisin säädetä, valvontaviranomaisen on tehtävä päätös ro-ro-matkustaja-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen säännöllisen liikennöinnin estämisestä Suomen satamaan tai satamasta seuraavissa tapauksissa:

1) 17 b ja 17 c §:ssä tarkoitetuissa tarkastuksissa ei pystytä varmistamaan, että alus täyttää mainituissa säännöksissä tarkoitettavat vaatimukset;

2) 17 d ja 17 f §:ssä tarkoitetuissa tarkastuksissa havaitaan sellaisia puutteita, joista aiheutuu välitön vaara ihmishengelle, alukselle, sen laivaväelle tai matkustajille;

3) vaarallisten tai merta pilaavien aineiden aluskuljetuksiin liittyvistä ilmoitusvelvollisuuksista annetun asetuksen (869/1994), soveltuvin osin aluksen miehityksestä, laivaväen pätevyydestä ja vahdinpidosta annetun asetuksen (1256/1997) tai ro-ro-matkustaja-alusten turvallisuusjohtamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3051/95, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 179/98, noudattaminen todetaan laiminlyödyksi siten, että siitä aiheutuu välitön vaara ihmishengelle, alukselle, sen laivaväelle tai matkustajille; tai

4) ulkomaisen aluksen lippuvaltion hallinto ei ole neuvotellut valvontaviranomaisen kanssa 17 g §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen asioiden johdosta.

Jos ro-ro-matkustaja-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus jo liikennöi säännöllisesti Suomen satamaan tai satamasta ja 1 momentissa mainituissa tarkastuksissa havaitaan sellaisia 1 momentissa tarkoitettuja puutteita, jotka eivät aiheuta välitöntä vaaraa ihmishengelle, alukselle, sen laivaväelle tai matkustajille, valvontaviranomaisen on vaadittava laivanisäntää tekemään tarvittavat toimenpiteet niiden korjaamiseksi viipymättä tai tarkoin määritellyn kohtuullisen ajan kuluessa. Suoritettujen toimenpiteiden jälkeen valvontaviranomaisen on tarkastettava, että ne on tehty kaikilta osin tyydyttävällä tavalla. Jos niin ei ole tehty, valvontaviranomaisen on tehtävä päätös, jolla aluksen liikennöinti Suomen satamaan tai satamasta estetään.

Valvontaviranomaisen on kirjallisesti ilmoitettava laivanisännälle päätöksestä, jolla aluksen liikennöinti on estetty, ja annettava päätöksen perustelut.

17 i §

Suunnittelu hätätilanteiden varalle

Valvontaviranomaisen on huolehdittava

siitä, että ro-ro-matkustaja-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen laivanisäntä pitää yllä ja toteuttaa yhtenäistä valmiusjärjestelmää koskevaa suunnittelua aluksilla sattuvien hätätilanteiden varalta.

17 j §

Tarkeimmat säännökset ro-ro-matkustaja-alusten ja suurnopeusmatkustaja-alusten turvallisuuden varmistamisesta

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tämän luvun säännöksiin liittyen:

1) tässä luvussa tarkoitettuihin tarkastuksiin liittyvistä valvontaviranomaisen ilmoitusvelvollisuuksista;

2) tarkastuksissa noudatettavista menettelyistä ja tarkastuksiin osallistujista;

3) tarkastuskertomuksesta ja sen antamisesta tiedoksi;

4) Euroopan yhteisön komissiolle ja Euroopan yhteisön ulkopuolisille maille tarkastusdirektiivin mukaan tehtävistä ilmoituksista;

5) hätätilanteiden varalle valmistautumisesta;

6) matkatietojen tallentimista ja niitä koskevista vapautuksista.

19 §

Oikaisuvaatimuksen ja muutoksenhaun vaikutus päätökseen

Oikaisuvaatimuksen tekeminen tai valitus ei estä 14 §:ssä tarkoitettujen aluksen pysäyttämistä, sen käytön rajoittamista eikä sen varusteen, laitteen, toiminnon tai järjestelyn käytön kieltämistä koskevan päätöksen tai 17 h §:ssä tarkoitettujen ro-ro-matkustaja-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen liikennöinnin estämistä koskevan päätöksen täytäntönpäytäntöpanoa, ellei oikaisuvaatimuksen tekijä tai valitusviranomainen toisin määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Ro-ro-matkustaja-alukselle tai suurnopeusmatkustaja-alukselle, joka tämän lain voimaan tullessa liikennöi säännöllisesti Suomen satamaan tai satamasta, on suoritettava 17 b ja

17 d §:ssä tarkoitetut tarkastukset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun aluksen laivanisännän ja muun kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltion lipun alla purjehtivan vastaavanlaisen aluksen lippuvaltion osalta on 17 c §:ssä tarkoitetut tarkastukset suoritettava viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Lain 17 b §:n 1 momentin 4 kohtaa sovelletaan, jollei SOLAS-yleissopimuksesta johdu aikaisempia päivämääriä, 1 päivästä helmikuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

N:o 56

Valtioneuvoston asetus
eräistä energiataloudellisista avustuksista

Annettu Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, säädetään 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 §

Avustuksen käyttötarkoitus ja myöntäminen

Energiataloudellista avustusta voidaan myöntää valtion talousarvion momentin 32.60.50 mukaisesti. Avustuksen myöntämiseen sovelletaan valtionavustuslakia (688/2001), jollei muussa laissa toisin säädetä. Tässä asetuksessa annetaan tarkempia säännöksiä energiataloudellisen avustuksen talousarvion mukaisesta myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä.

Avustuksen myöntämisestä päättää kauppa- ja teollisuusministeriö.

2 §

Avustuksen määrä

Avustuksen määrä voi olla enintään 50 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista. Myönnettävän avustuksen ja valtion tai muista julkisista varoista myönnettävien muiden avustusten, korkotukien tai niihin verrattavien tukien yhteismäärä saa olla enintään 70 prosenttia avustettavan hankkeen hyväksyttävistä kustannuksista.

3 §

Hakemus

Hakemuksesta ja sen liitteistä tulee ilmetä soveltuvin osin ainakin seuraavat asiat:

1) tiedot avustuksen hakijasta: kaupparekisteriote, elinkeinonharjoittajan perusilmoitus tai yhdistyksen säännöt tai muu hyväksyttävä selvitys, josta hakijan toimintamuoto ja tarkoitus käyvät riittävästi selville;

2) toimintakertomus;

3) edellisen tilikauden tilinpäätös ja tilintarkastajan lausunto;

4) hankkeen tavoite, toteutussuunnitelma ja -aikataulu sekä kustannusarvio ja rahoitussuunnitelma;

5) toimintasuunnitelma ja talousarvio, jos haetaan yleistä toiminta-avustusta; sekä

6) hakijan saamat muut mahdolliset de minimis -tuet (vähämerkitykselliset tuet) edeltäviltä kolmelta vuodelta.

4 §

Hyväksyttävät kustannukset

Energiataloudellista avustusta voidaan myöntää palkkamenoihin sekä tarvikkeista, laitteista, matkoista ja vieraista palveluista aiheutuviin kustannuksiin sekä muihin myöntöpäätöksessä määriteltyihin välittömiin kustannuksiin. Yleiskustannuksiin avustusta voidaan myöntää harkinnan mukaan.

5 §

Palkkakustannukset

Yksittäisiä hankkeita avustettaessa palkkakustannusten määrä lasketaan avustuksen saajan työajan seurannan perusteella laskettujen käytetyn työajan palkkojen ja välillisten työvoimakustannusten yhteismäärän perusteella. Välillisten työvoimakustannusten määräksi katsotaan todelliset välilliset kustannukset, kuitenkin enintään 50 prosenttia käytetyn työajan palkoista.

Toiminta-avustuksen yhteydessä palkkakustannusten määrä lasketaan ennakonpidätyksen alaisten palkkojen ja välillisten työvoimakustannusten yhteismäärän perusteella. Välillisten työvoimakustannusten määräksi katsotaan todelliset välilliset kustannukset, kuitenkin enintään 25 prosenttia mainituista palkoista.

6 §

Muut kustannukset

Aineet ja tarvikkeet hyväksytään todellisten nettohankintahintojen mukaisina.

Avustettavaan hankkeeseen kuuluvat välttämättömät koneet ja laitteet sekä ohjelmistot hyväksytään todellisten nettohankintakustannusten tai valmistuskustannusten mukaisina. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi myös harkintansa mukaan hyväksyä vain käyttö- tai vuokrauskustannukset. Yleistä toiminta-avustusta haettaessa ja myönnettäessä on hakemuksessa ja vastaavasti päätöksessä erikseen mainittava kaluston, koneiden tai laitteiden sisällyttämisestä avustukseen.

Matkat hyväksytään enintään kulloinkin voimassa olevien verohallituksen hyväksymien verottomien korvausten mukaisina. Ulkomaanmatkojen tulee sisältyä hyväksytyyn kustannusarvioon tai niihin on saatava kauppa- ja teollisuusministeriön lupa.

Tarjoilu- ja edustuskuluja ei hyväksytä avustettaviksi kustannuksiksi.

7 §

Avustuksen maksatus

Avustus maksetaan eri hakemuksesta me-

Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

nojen ajoittumisen mukaan joko yhdessä tai useammassa erässä. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi päättää avustuksen maksamisesta enakkona.

Viimeisen maksatuserän yhteydessä avustuksen saajan tulee tehdä lopputilitys kustannuksista. Enakkona maksetun avustuksen lopullisen määrän kauppa- ja teollisuusministeriö vahvistaa saatuaan tilityksen kustannuksista.

Hyväksytty tilintarkastaja (KHT, HTM, JHTT) todistaa, että kustannukset ovat valtionavustusehtojen mukaiset. Tilintarkastajan lausunnosta tulee ilmetä, että kuluerittelyssä esitetyt menot perustuvat hyväksyttäviin tositteisiin avustuksen saajan kirjanpidossa ja että kuluerittely on laadittu kauppa- ja teollisuusministeriön antamia ohjeita noudattaen eikä siihen ole sisällytetty eria, jotka ohjeiden mukaan eivät ole hyväksyttäviä.

Vaihtoehtona tilintarkastajan todistukselle on liittää tilitykseen tositejäljennökset aiheutuneista kustannuksista.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2007.

Tällä asetuksella kumotaan eräistä energiataloudellisista avustuksista 5 päivänä joulukuuta 1991 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (22/872/91/KTM). Kumottua säädöstä sovelletaan kuitenkin edelleen sen nojalla myönnettyihin avustuksiin.

Ylitarkastaja Heli Vuori-Karvia

N:o 57

Sisäasiainministeriön asetus**rahanpesun estämiseen ja selvittämiseen liittyvästä tehostetusta tunnistamisvelvollisuudesta, huolellisuusvelvollisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2002

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä 30 päivänä tammikuuta 1998 annetun lain (68/1998) 14 §:n nojalla:

1 §

Tehostetun tunnistamisvelvollisuuden, huolellisuusvelvollisuuden ja ilmoitusvelvollisuuden soveltamisala

Rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (68/1998) 6 §:ssä säädettyä tunnistamisvelvollisuutta, 9 §:ssä säädettyä huolellisuusvelvollisuutta ja 10 §:ssä säädettyä ilmoitusvelvollisuutta täytettäessä on erityistä huomiota kiinnitettävä liiketoimiin, joilla on liittymäkohta valtioon, jonka rahanpesun estämis- ja selvittämisjärjestelmä ei täytä kansainvälisiä vaatimuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu liittymäkohta on se, että

- 1) asiakas on kyseisen valtion kansalainen;
- 2) asiakas on oikeushenkilö, jonka kotipaikka on kyseisessä valtiossa tai joka on rekisteröity siellä;
- 3) liiketoimeen sisältyvät varat tai omaisuuden taikka osan niistä omistaa kyseisessä valtiossa asuva luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka kotipaikka on kyseisessä valtiossa tai joka on rekisteröity siellä;
- 4) liiketoimeen sisältyvät varat tai omaisuus taikka osa niistä siirretään kyseisessä valtiossa asuvalle luonnolliselle henkilölle tai

oikeushenkilölle, jonka kotipaikka on kyseisessä valtiossa tai joka on rekisteröity siellä;

5) liiketoimeen sisältyvä maksu suoritetaan tililtä tai tilille, joka on luottolaitoksessa, rahoituslaitoksessa, sijoituspalveluyrityksessä, rahastoyhtiössä, vakuutusyhtiössä tai vakuutusvälittäjässä, jonka kotipaikka on kyseisessä valtiossa tai joka on rekisteröity siellä taikka joka on saanut toimiluvan kyseisessä valtiossa; tai

6) liiketoimeen sisältyvä maksu suoritetaan tililtä tai tilille, joka on muun kuin 5 kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen, rahoituslaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, vakuutusyhtiön tai vakuutusvälittäjän kyseisessä valtiossa toimivassa sivukonttorissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu valtio on Naurun tasavalta.

2 §

Tunnistamisvelvollisuus

Tunnistettaessa luonnollista henkilöä ilmoitusvelvollisen on selvitettävä asiakkaasta ainakin seuraavat seikat:

- 1) täydellinen nimi, syntymäaika ja kansalaisuus;
- 2) suomalainen henkilötunnus, jos henkilöllä tämä on;

3) ulkomaalaisen henkilön passin tai muun matkustusasiakirjan numero tai muu tunnistetieto; sekä

4) täydellinen osoite.

Tunnistettaessa oikeushenkilöä ilmoitusvelvollisen on vaadittava oikeushenkilöä koskeva kaupparekisteriote tai vastaava ulkomainen rekisteriote taikka muu selvitys, josta käy ilmi ainakin:

1) oikeushenkilön täydellinen nimi;

2) mahdollinen rekisterinumero, rekisteröimispäivä ja rekisteriviranomainen;

3) oikeushenkilön hallituksen tai vastaavan päättävän elimen jäsenet;

4) oikeushenkilön omistajat tai muut henkilöt, jotka käyttävät siinä määräysvaltaa;

5) oikeushenkilön puolesta tai asiamiehenä toimivat;

6) oikeushenkilön toimiala; sekä

7) tarvittaessa henkilöt, jotka ovat edunsaajina oikeushenkilöstä.

Edellä 2 momentin 5 ja 7 kohdassa tarkoitettut henkilöt on tunnistettava 1 ja 2 momentin mukaisesti.

Jos 2 momentissa tarkoitettu oikeushenkilö on yhtiö, jonka liikkeeseen laskemilla osakkeilla käydään kauppaa arvopaperipörssissä tai muussa julkisessa kaupankäynnissä, 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettu selvitys on vaadittava vain henkilöstä, jonka omistusosuus yhtiön pääomasta tai äänimäärästä on vähintään kahdeskymmenesosa.

3 §

Tunnistamisvelvollisuus toisen lukuun toimittaessa

Jos on todennäköistä, että asiakas toimii toisen henkilön lukuun, on myös tuosta toisesta henkilöstä selvitettävä 2 §:ssä säädetty seikat.

4 §

Huolellisuusvelvollisuus

Ilmoitusvelvollisen on vaadittava selvitys suoritettavasta liiketoimesta ja sen tarkoituksesta. Lisäksi asiakas- tai liikesuhdetta aloitettaessa on selvitettävä liiketoimen tarkoitus ja laajuus sekä yksittäisten liiketoimien suu-

ruus. Tarvittaessa ilmoitusvelvollisen on pyydettävä asiakkaasta suosituskirje luotettavana pidetyltä luottolaitokselta, rahoituslaitokselta, sijoituspalveluyritykseltä, rahastoyhtiöltä, vakuutusyhtiöltä tai vakuutusenvälittäjältä.

Sen lisäksi mitä 1 momentissa säädetään oikeushenkilöstä on selvitettävä sen toiminnan laatu ja laajuus sekä vaadittava tilinpäätös kolmelta viimeiseltä päättyneeltä tilikaudelta tai jos oikeushenkilö on toiminut lyhyemmän ajan, toimintakaudelta.

Jos asiakas on luottolaitos, rahoituslaitos, sijoituspalveluyritys, rahastoyhtiö, vakuutusyhtiö tai vakuutusenvälittäjä, jonka kotipaikka on 1 §:ssä tarkoitettussa valtiossa tai joka on siellä rekisteröity, ilmoitusvelvollisen tulee varmistua siitä, missä valtiossa tälle on myönnetty toimilupa, ja selvittää, valvooko joku viranomainen tätä.

Jos liiketoimessa on osallisena 1 §:ssä tarkoitettussa valtiossa toimiluvan saanut luottolaitos, rahoituslaitos, sijoituspalveluyritys, rahastoyhtiö, vakuutusyhtiö tai vakuutusenvälittäjä taikka muun luottolaitoksen, rahoituslaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, vakuutusyhtiön tai vakuutusenvälittäjän 1 §:ssä tarkoitettussa valtiossa toimiva sivukonttori, on sen lisäksi, mitä 1—3 momentissa säädetään, henkilöstä, jolle varoja tai omaisuutta Suomesta siirretään tai joka siirtää varoja tai omaisuutta Suomeen, selvitettävä:

1) nimi ja osoite;

2) pankki- tai muu maksuyhteys; sekä

3) maksun aihe tai liiketoimen muu peruste.

5 §

Ilmoitusvelvollisuus

Jos asiakas ei anna huolellisuusvelvollisuuden täyttämiseksi pyydettyä selvitystä tai annettu selvitys on ilmoitusvelvollisen arvion mukaan epäluotettava, tulee ilmoitusvelvollisen tehdä rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 10 §:ssä tarkoitettu ilmoitus rahanpesun selvittelykeskukselle. Samoin on meneteltävä, jos liiketoimen peruste ja varojen alkuperä ilmoitusvelvollisen hankkimien selvitysten perusteella ei riittävästi selviä.

Jos oikeushenkilöä ei pystytä tunnistamaan

tai edunsaajia luotettavasti selvittämään, ilmoitusvelvollisen on tehtävä ilmoitus rahanpesun selvittelykeskukselle. Samoin on meneteltävä, jos henkilöä, jonka puolesta asiakas toimii, ei pystytä tunnistamaan 3 §:ssä säädetyllä tavalla.

6 §

Muiden säännösten soveltaminen

Tämän asetuksen lisäksi ilmoitusvelvollisen on noudatettava, mitä rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetussa laissa ja sen nojalla annetuissa muissa säädöksissä säädetään.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2002

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2002.

Tätä asetusta sovelletaan myös asiakkaaseen, jonka liikesuhde ilmoitusvelvollisen kanssa on alkanut ennen asetuksen voimaantuloa. Ilmoitusvelvollisen on tunnistettava tällainen asiakas siten kuin 2 §:ssä säädetään ja jos on todennäköistä, että asiakas toimii toisen lukuun, tuo toinen henkilö siten kuin 3 §:ssä säädetään ennen uuden liiketoimen suorittamista.

Poliisiylitarkastaja Reijo Pöyhönen

N:o 58

Valtiovarainministeriön asetus**JHTT-tutkintoon vaadittavista opinnoista annetun valtiovarainministeriön päätöksen 8 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2002

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan JHTT-tutkintoon vaadittavista opinnoista 22 päivänä joulukuuta 1999 annetun valtiovarainministeriön päätöksen (1209/1999) 8 § seuraavasti:

8 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran hyväksyttäessä hakijoita vuoden 2005 tutkintoon.

Tämän päätöksen 2—4 §:ssä tarkoitetuista vaatimuksista, jotka koskevat opintojen laajuutta ja sisältöä, voidaan poiketa hyväksyttäessä hakijoita vuosina 2005—2007 järjes-

tettäviin tutkintoihin siten, että hakijalla tulee olla suoritettuna 2 §:ssä tarkoitettuja laskentatoimen opintoja yhteensä vähintään 25 opintoviikkoa, 3 §:ssä tarkoitettuja oikeustieteen opintoja yhteensä vähintään 15 opintoviikkoa ja 4 §:ssä tarkoitettuja opintoja yhteensä vähintään 8 opintoviikkoa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2002.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2002

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

Neuvotteleva virkamies Petri Syrjänen

N:o 59

Puolustusministeriön asetus**puolustustarvikkeiden maastaviennistä ja kauttakuljetuksesta annetun asetuksen täytäntöönpanosta annetun puolustusministeriön päätöksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 2002

Puolustusministeriön päätöksen mukaisesti lisätään puolustustarvikkeiden maastaviennistä ja kauttakuljetuksesta annetun asetuksen täytäntöönpanosta 7 päivänä maaliskuuta 1997 annetun puolustusministeriön päätöksen (192/1997) 1 §:ään uusi 1.10 kohta ja 4.3 kohtaan uusi alakohta 4.3.7 ja 4.5 kohtaan uusi alakohta 4.5.12 seuraavasti:

1 §

Puolustustarvikkeiden maastaviennistä ja kauttakuljetuksesta annetun lain 5 §:ssä tarkoitettuja puolustustarvikkeita ovat seuraavat tarvikkeet ja niihin liittyvä teknologia ja tietotaito.

Tuoteluokka 1

1.10 Muovailtavat räjähteet

Tuoteluokka 4

4.3 Erityisesti sotilaskäyttöön suunniteltu elektroninen varustus ja siihen erityisesti suunnitellut komponentit:

4.3.7 Sotilasviestintäsateelliitit ja niiden maa-asetat

4.5 Erityisesti sotilaskäyttöön suunnitellut laitteet, materiaalit ja tiedostot ja niihin erityisesti suunnitellut komponentit seuraavasti:

4.5.12 Sillat, jotka on erityisesti suunniteltu sotilaskäyttöön

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä helmikuuta 2002.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 2002

Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

Vanhempi hallitussihteeri Seppo Paasonen

N:o 60

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2001 emolehmäpalkkion ennakoiden maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMa vuoden 2001 emolehmäpalkkion ennakoiden maksatuksesta	8/02	24.1.2002	30.1.2002

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 24 päivänä tammikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Mika Survonon

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 54—60, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904